

Marion van de Coolwijk

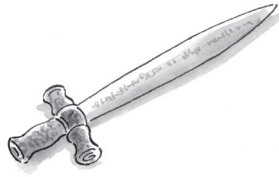
# Ridder Doerak

Het zwaard van ridder Rondeel



Met tekeningen van Saskia Halfmouw

δ



## Baaldag

Het was zaterdagochtend acht uur. Jard zat in zijn pyjama op de bank, met opgetrokken knieën. De televisie stond aan.

Het was koud in de huiskamer. Met zijn handen probeerde Jard zijn tenen iets op te warmen. ‘Tien kleine ijsblokjes,’ dacht hij bibberend. ‘Ik heb mijn sloffen weer eens vergeten.’

Jard zuchtte. Hij was te lui om naar boven te lopen en zijn sloffen te halen. Verveeld keek hij naar een of andere tekenfilm, terwijl hij met zijn voeten wiebelde.

Buiten regende het pijpenstelen. De druppels tikten op het raam. ‘Wat een baaldag,’ mompelde Jard. Hij dacht aan zijn ouders en zijn broer, die nog heerlijk lagen te slapen.

‘Ik ben wel gek ook! Wie gaat er op zo’n regenachtige zaterdagochtend nu zijn bed uit?’

Jard krabde op zijn hoofd. Zijn blonde piekhaar voelde ruw aan.

Er zat zand in zijn haar. Gisteren had hij na schooltijd met zijn vrienden een zandgevecht gehouden in de zandbak op het schoolplein. Gewoon, voor de lol. Dat deden ze wel vaker.

Jard hoorde de brievenbus klepperen. Met een plof viel de krant op de deurmat. Heel even aarzelde Jard, maar zijn ijskoude tenen deden hem besluiten om toch op te staan. Hij liep op zijn blote voeten de gang in en raapte de krant op. Daarna ging hij weer op de bank zitten. De krant legde hij op de salontafel.

Een koude windvlaag ging door de kamer. De krant ritselde. Jard rilde en trok zijn knieën weer op. Hij duwde zijn neus tussen zijn knieën. Brrr, er stond vast ergens een raam open.

Weer ritselde de krant. Een van de pagina’s sloeg om. Jard aarzelde. Het was de krant van zijn vader.

Dat wist hij maar al te goed.

‘Niemand raakt de krant aan, voordat ik hem gelezen heb!’

bulderde zijn vader altijd.

Jard zou niet durven. Maar deze ochtend hing er iets geheimzinnigs in de lucht. Het was alsof de krant wilde dat Jard keek. Hij boog voorover. Zijn blik gleed over de opengeslagen krantenpagina. En toen zag hij het!



# Ridders gevraagd

Het was geen grote advertentie. Normaal gesproken zou zo'n klein dingetje niemand zijn opgevallen. Maar Jard zag het. De letters dansten voor zijn ogen. Dit kon niet waar zijn! Jard knipperde met zijn ogen en keek opnieuw. Het stond er echt:

## *Ridders gevraagd*

*In kasteel Rondeel start binnenkort de jeugd-vakantie-opleiding Ridder in de 21ste eeuw. Iedereen van 8 jaar en ouder kan zich vanaf vandaag aanmelden.*

## *Voorwaarden:*

- minimale lengte 1.40 meter (in verband met het harnas)*
- minimaal gewicht 40 kilo (in verband met het kogelstoten)*
- bereid zijn de schoolvakanties intern te komen wonen*

*Verder moeten de kandidaten beschikken over een sterke maag, goede ogen en oren, en moeten zij onbevreesd zijn!*

*Meld je nog voor het eind van deze maand aan op: [www.Doerak.nl](http://www.Doerak.nl).*

Jards hart begon te bonzen. Ridder worden! Dat was zijn grootste wens. Samen met zijn neef Rijk speelde hij altijd riddertje.

Hij liep naar het bureau in de hoek van de kamer en deed de computer aan.

‘Daar gaat-ie!’ grijnsde Jard. Het puntje van zijn tong stak uit zijn mondhoek. De website zoeken was zo gebeurd. Er stond een foto van de ridderschool op de beginpagina. Kasteel Rondeel zag er groot en indrukwekkend uit. Jard las de informatie goed door en hij werd steeds enthousiaster.

De ridderopleiding werd gegeven in de schoolvakanties.

De eerste week was in de herfstvakantie. Jard floot tussen zijn tanden.

Wat was er nu mooier dan in je vakantie op een echt kasteel wonen? ‘Dit moet Rijk zien!’

Jard klikte zijn vrienden-mailbox open en zag dat Rijk online was. ‘Die zit er nog vroeger achter dan ik,’ mompelde hij.

Zijn vingers gingen razendsnel over het toetsenbord.

*Kijk ff op [www.Doerak.nl](http://www.Doerak.nl). Wil jij ook?*

Binnen een paar minuten kreeg Jard antwoord.

*OK we gaan. Vul maar in.*

‘Yes!’ fluisterde Jard. Hij klikte op het aanmeldingsformulier van de Doerak-site. Heel geconcentreerd vulde hij al zijn gegevens in. Zijn naam, adres en telefoonnummer wist hij uit zijn hoofd.

Gewicht... Jard staaarde naar het scherm. Hoe zwaar was hij eigenlijk? Twintig kilo, dertig misschien? Hij moest een weegschaal hebben. Wie had er een weegschaal? Zijn moeder!

Jard rende zo zacht hij kon de trap op. De deur van de slaapkamer van zijn ouders stond open.

‘Mam? Pap? Slapen jullie nog?’ Hij hoorde niets.

Voorzichtig sloop Jard naar de kant van het bed waar zijn moeder lag. Hij bukte en trok de weegschaal naar zich toe.

Het dekbed bewoog en zijn moeder keek lodderig op.

‘Ben je nu weer zo vroeg wakker, Jard?’ mompelde ze slaperig.

‘Eh, ja, ikke... ik kom even zeggen dat ik maar vast naar beneden ga, goed?’

‘Neem maar wat te drinken,’ bromde zijn moeder en ze draaide zich weer om.

Jard haalde opgelucht adem.

Zachtjes pakte hij de weegschaal en liep naar beneden.

‘41 kilo!’ juichte Jard toen hij naar de cijfers op de weegschaal keek. ‘Pfff, net genoeg!’

Hij vulde zijn gewicht in op het aanmeldingsformulier en drukte op Enter. De gegevens werden verzonden. ‘Wat ben je aan het doen?’

Jard keek op. Zijn broer stond in de deuropening en keek verbaasd naar de weegschaal, die midden in de kamer stond.

‘Ben je te dik? Ga je aan de lijn?’

Jard schudde zijn hoofd, terwijl hij de website snel wegdrukte.

‘Nee,’ zei hij. ‘Ik wilde gewoon weten hoe zwaar ik ben.’



‘En?’

‘Hoezo, en?’

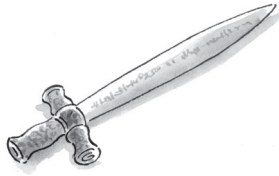
Zijn broer wees naar de weegschaal. ‘Hoeveel weeg je dan?’

‘O, dat! Eh... 41 kilo!’

‘Wat!!!! 41 kilo? Is dat niet een beetje te veel?’

Jard schudde zijn hoofd. ‘Nee, precies goed!’

En met een druk op de knop zette hij de computer uit.



## Ik word ridder!

‘We moeten wel even aan het idee wennen,’ zei de moeder van Jard toen ze hoorde dat hij en Rijk geplaatst waren voor de opleiding *Ridder in de 21ste eeuw* op kasteel Rondeel.

‘Moet je daar dan ook slapen?’

Jard zat met zijn ouders aan de keukentafel. Hij had zojuist de brief voorgelezen die hij had ontvangen van de directeur van kasteel Rondeel, groothertog Ramalan.

Jard en Rijk werden op de eerste zaterdag van de herfstvakantie op het kasteel verwacht.

Jard ging met zijn vingers langs de tekst. ‘Hier staat dat de opleiding wordt gegeven tijdens de schoolvakanties... bla, bla, bla...’ Jards ogen vlogen over het papier. ‘... en dat ik tijdens die vakanties in het kasteel moet wonen.





De week tussen kerst en nieuwjaar ben ik thuis... en in de zomervakantie is er twee weken les... Dus ook slapen, ja,' zei hij triomfantelijk, terwijl hij zijn moeder aankeek.

'Weet je het zeker?' vroeg zijn vader bezorgd.

Jard knikte. 'Nou en of! Zo'n kans krijgen we toch nooit meer? Ik word ridder, pap!'

Zijn moeder stopte de brief weer in de envelop. 'Voordat we toestemming geven, neem ik eerst contact op met de directeur van die school. We hebben het er later nog wel over.'

'Maar...'

'Ben ik duidelijk genoeg?'

Jard boog zijn hoofd. 'Ja, mam.' Hij wist best dat hij zijn moeder nu niet moest tegenspreken.

'Ik wil het echt heel graag, mam!' mompelde Jard nog, voordat hij de keuken uitliep. 'U mag gewoon geen nee zeggen, hoor!'

De volgende dag en de dag erna werd er door zijn ouders met geen woord gerept van de ridderopleiding. Jard hield angstvallig zijn mond, maar hij was wel heel erg zenuwachtig. Zouden zijn ouders toestemming geven om te gaan? Rijk mocht wel! Jard baalde. Het zou niet eerlijk zijn als hij dan niet mocht.

Ze wilden samen ridder worden, al hun hele leven!

Op de derde dag, toen Jard het bijna niet meer uithield van de spanning, kwamen zijn ouders zijn kamer binnen.

'Kunnen we even met je praten,' zei zijn vader en hij trok een superserius gezicht.

Jard knikte en kreeg tegelijkertijd een raar gevoel in zijn maag.

'We hebben een gesprek gehad met oom Peter en tante Monique...'

'Ja?' Jard keek hen ongeduldig aan.

'... en met groothertog Ramalan, de directeur van kasteel Rondeel...'

Jard staarde naar de mond van zijn vader. Nu komt het, dacht hij.

'... en we vinden het goed dat je gaat.'

'Yes!'

'Maar op één voorwaarde,' ging zijn vader verder.



Jard was meteen op zijn hoede. ‘Wat dan?’ vroeg hij achterdochtig.

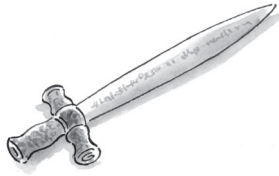
‘Dat je wel je sloffen aandoet als je ’s nachts over die koude, stenen vloer van dat kasteel naar het toilet loopt!’

Zijn vader begon te bulderen van de lach en gaf hem een klap op zijn schouder. ‘Ik ben jaloers op je, jongen! Ik had best met je meegewild.’

Jard straalde. ‘Beloofd enneh... bedankt! Ik ga Rijk meteen bellen.’ Hij gaf zijn vader en moeder een zoen en vloog de kamer uit. Met drie sprongen was hij beneden. ‘Wat is er met jou?’ vroeg zijn broer, die hij bijna omver liep.

‘Ik word ridder!’ schreeuwde Jard en hij rende naar de telefoon.

‘Ja hoor,’ mompelde zijn broer, die dacht dat hij in de maling werd genomen, ‘en ik word een prins!’



## Een ontmoeting

Rijk en Jard liepen de lange oprijlaan van kasteel Rondeel af. Ze waren bij de toegangspoort met de auto afgezet door de vader van Rijk en moesten het laatste stuk lopen.

‘Waarom hebben kastelen altijd van die grote voortuinen?’ verzuchtte Jard, terwijl hij zijn plunjezak half over de grond sleepte. ‘Hoe doen de postbodes dat hier?’

‘Per postduif,’ zei Rijk hijgend.

Het grindpad eindigde bij een slotgracht met een houten brug erover. Jard liet de plunjezak op de grond vallen, leunde tegen de brugleuning en veegde het zweet van zijn voorhoofd.

